

Özür

– 4harf1kelime · 04 Kasım 2015

Normalde hata yapmanın neticesinde gösterilen faaliyet olarak tanımlayabiliriz. Tabi bu benim şahsi görüşüm. Özür dilemek erdem, affetmek büyüklüktür denilir. Özür dilemek kimisi için çok sıradan kimisi için söylemesi adeta bir atom bombası imalatı projesine “Evet” demek kadar zordur. Kişiden kişiye göre değişir kısacası...

Özür dilemek böyleyken aklıma takılıyor, peki özürlü birisinin yaşamı nasıl olur? Allah vergisidir bu değil mi? Evet... Kimisi fiziksel kimisi zihinsel özürdür. Ne zordur kim bilir yaşamları. Ama ben onları daha çok seviyorum. Neden biliyor musunuz? Çünkü nice insanlar tanıdım; fiziği yerinde, çok şükür aklı da... Ama en olmadık şey de dertlenip hayata kızar, küserler. En akla gelinmeyecek bir şeyi kafasına dert edip “Bir cinnet her şeyi bitirir.” diyerek hayata son verirler.

Ama özürlüler öyle midir? “Buna da şükür.” derler. Tek kolunun olmaması, gözlerinin görmemesi, dilinin dönmemesi bir şey kaybettirmez onlara. En bariz örneklerinden ÖSS sı-navlarında görürsünüz. Gene bir kanalda, haberlerde “Şu ilin bu köyünden o çocuk ÖSS’de engel tanımadı. Tek kolu olmayan bilmem kim şurada 4 yıllık mühendislik...” gibi haberler görmek mümkün.

Yada ne bileyim “Elleri olmayan falanca kişi hayata tutunmaya devam ediyor. Ayakları ile resim çizen genç, hayatla barışık olduğunu ifade ederken gözlerindeki umut açıkça okunabiliyordu.” gibi...

Zaten hayat da bu değil midir? Her zorluğa rağmen hayatı yaşayabilmek... Bakın özürlülere, özürlerini engel olarak görmezler. Ama bakın bir yağız delikanlıya sevgilisin-den ayrıldı mı vay anam. Dünyası başına yıkılır. Hayat bitmiştir artık o an. Yaşamının anlamı kalmamıştır.

Eğer biraz ders anlayabiliyorsak özürlülerden hayat sevinci üzerine ders almamız bence...